

РЕШЕНИЕ

№ 2888

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1464** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ-С./ срещу Решение от 13.12.2021 г., постановено по НАХД № 7645/2021 г. на Софийския районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-007316/15.03.2021 г., издадено от директор на ДИТ-С., към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение, като се поддържа становище, че същото е неправилно и необосновано. Касаторът моли въззивното решение да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено.

В съдебното заседание касаторът, чрез процесуалния си представител юрк. П., поддържа жалбата, като сочи, че факта за неплатежоспособност на дружеството не представлява основание за неосъществяване административно-наказателната отговорност на нарушителя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призван, чрез процесуален представител адв. А., в съдебно заседание и в представен писмен отговор от 18.02.2022 г. оспорва жалбата.

Счита, че не би могъл да изпълни предписанието на АНО изначало, поради ограниченията на ТЗ за заплащане на дължими суми, преди решението, с което се открива производството по несъстоятелност. Сочи, че всички плащания след откриване на производството по несъстоятелност стават с разрешение на синдика, а вземания възникнали преди 30.11.2020 г., каквито са описаните трудови възнаграждения в протокола от 19.01.2021 г. са включени в приетите вземания и се изплащат по реда на ТЗ. Твърди, че до дружеството и/или синдика не е изпращана покана за съставяне на АУАН, което е грубо нарушаване на процесуалните правила. По време на проверките, както и към датата на съставяне на АУАН и НП, дружеството е бил в производство по несъстоятелност и е имало назначен синдик, на който следвало да бъдат връчени протокол от проверката, АУАН и НП. Липсвали данни изобщо да е правен опит за връчване на документи на синдика. Счита нарушението за маловажно, както и че размерът на санкцията е прекомерен и несъразмерен. Моли решението на СРС да бъде потвърдено, алтернативно да бъде изменено НП, като не се налага санкция поради малозначителност на деянието или да бъде наложено наказание в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка, въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че с Решение на СГС от 30.11.2020 г. било открито производство по несъстоятелност по отношение на [фирма], обявена била неплатежоспособността му, считано от 27.05.2019 г. и бил назначен временен синдик. При извършена проверка в периода 18.12.2020 г. – 19.01.2021 г. служители на ДИТ – С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма]. За предотвратяване и отстраняване на констатирани нарушения с протокол от 23.12.2020 г. на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 от КТ на работодателя били дадени задължителни предписания, като под № 2 било предписано да заплати дължимото трудово възнаграждение на своя служител И. М. за месец август 2020 г. Определеният от контролните органи срок за изпълнение на предписанието бил 01.02.2021 г. Протоколът с предписанията бил връчен на управителя на дружеството на 19.01.2021 г., като синдикът на дружеството не бил призован и от него не било взето становище. Управителят уведомял служителите на ДИТ, че спрямо дружеството било открито производство по несъстоятелност и вземанията на служителите за трудови възнаграждения били включени в списъка на приетите вземания и изплащането им ще бъде според Търговския закон.

При последваща проверка на работодателя от управителя на дружеството били поискани документи и било констатирано, че не е изпълнено в предоставения срок предписание под № 2, дадено с протокол от 19.01.2021 г. За нарушението е бил

съставен АУАН № 22-007316/26.02.2021 г., въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление. АУАН е връчено на управителя на дружеството, а не на синдика.

С Решение на САС от 07.06.2021 г. било отменено решението на СГС, с което било открито производство по несъстоятелност по отношение на [фирма], като решението подлежало на незабавно изпълнение.

За да отмени НП, въззивният съд е приел, че към момента на отправяне на предписанието по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност, като бил назначен временен синдик, който представлява дружеството и управлява текущите му дела и предписанието следвало да бъде адресирано до него, което не е сторено, въпреки, че управителят на дружеството е посочил това на органите на ДИТ, поради което не може да се установи със сигурност, дали и кога за него е възникнала възможност да предприеме действия по изпълнението му. На следващо място синдикът не бил призован и за изготвяне на АУАН, при което да има възможност да посочи дали е изпълнил предписанието, респективно да изложи обстоятелства, които са го възпрепятствали. Прието е, че предвид откритото производство по несъстоятелност и предписания в ТЗ ред за изплащане на вземанията на кредиторите, дружеството е било в обективна невъзможност да изпълни даденото предписание. Нарушението не се дължало на поведението на дружеството и не можело да се приеме, че то е извършило нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението е правилно.

Неуведомяването на временния синдик за АУАН не е съществено процесуално нарушение. В случая спрямо дружеството с решение с правно основание чл.630 от ТЗ е открито производство по несъстоятелност и е назначен временен синдик, като по арт. от чл.635 ал.1 от ТЗ представителната власт на управителя на З. К. не е отпаднала и в този смисъл действията извършени с негово участие са валидно извършени. Съществено би било нарушението в другата хипотеза, при евентуално решение по чл. 710 и сл. от ТЗ и правомощията на органите на длъжника - ЮЛ да са прекратени /чл.711, ал.1 т.3 от ТЗ/. Настоящата хипотеза обаче, не е такава и следва да се приеме, че дружеството е било надлежно уведомено за започналото административнонаказателно производство и правата му при съставяне и връчване на АУАН не са накърнени до степен да препятстват упражняването правото му на защита в пълния гарантиран от закона обем.

Съдът обаче намира, че соченото бездействие не се явява противоправно, поради което на основание чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 9, ал. 2 от НК, подобно поведение не представлява административно нарушение. Макар да се касае за обективна /безвиновна/ отговорност, следва да се отчете дали неизпълнението се дължи на причини у жалбоподателя и дали обективно е могло да бъде изпълнено. Към момента на отправяне на предписанието и срока му за изпълнение, дружеството е било в открито производството по несъстоятелност. В рамките на това производство има определен в ТЗ ред на изплащане на вземанията на кредиторите на дружеството. Съгласно чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност са четвърти поред. Няма спор, че вземането на работника И. М., визирано в предписанието, е сред вземанията от преди откриване на това производство. За да бъде изплатено то обаче, следва да бъдат изплатени другите

вземания, които са с приоритет преди тези за трудови възнаграждения – визираните в т. 1-3 на чл. 722, ал. 1 ТЗ. Поради това няма как да бъде изпълнено предписанието, тъй като то би било нарушение на предвидения от закона ред за изплащане на вземанията. Съгласно чл. 646, ал. 1, т. 1 ТЗ нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност не по установения в производството ред изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Освен това всички вземания преди да бъдат изплатени се приемат от синдика и се одобряват от съда – чл. 692 ТЗ. Разпределянето на сумите от масата на несъстоятелността към кредиторите се извършва не от длъжника, а от синдика. За изплащането на дължимите трудови възнаграждения на неговите служители и работници е предвиден в ТЗ ред, който е бил приложимият в случая, предвид процедурата по несъстоятелност. Всичко това е трябвало да бъде съобразено от контролните органи преди издаването на предписанието. Ирелевантно е към кой момент е вписан в ТРРЮЛНЦ списъкът на приетите вземания по чл. 687, ал. 1 от ТЗ, тъй като се касае за етап от вече откритото производство по несъстоятелност с всичките му последици, посочени по-горе.

Следва да се отбележи, че основната цел на осъществявания контрол от ДИТ във връзка с изплащането на начислените трудови възнаграждения на работниците и служителите, е последните да получат заплащане за положения труд, което в случай на открито производство по несъстоятелност по отношение на работодателя, е гарантирано по специален законов ред до определен размер, като съответно частта от начисленото, но неизплатено трудово възнаграждение, която не е гарантирана от фонда, остава дължима за работника и може да се предяви в производството по несъстоятелност (арг. от чл. 30 от ЗГВРСНР).

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.12.2021 г., постановено по НАХД № 7645/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 13-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

